

عنوان مقاله:

پژوهشی در میدان های سینمایی دوره پهلوی دوم (با تکیه بر نظریه ی تمایز پی یر بوردیو)

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی سیاسی ایران، دوره 5، شماره 8 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

نجیبه رحمانی - دانشجو دکتری پژوهش هنر، دانشکده هنرهای تجسمی، پردیس هنرهای زیبای دانشگاه تهران، تهران، ایران.

حسن بلخاری قهی - استاد تمام، گروه مطالعات عالی هنر، دانشکده هنرهای تجسمی، پردیس هنرهای زیبای دانشگاه تهران، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

پی یر بوردیو، به زمینه ای که کنشگران و گروه هایی که در یک فضای خاص و تحت قواعد حاکم در آن فضا، به کنش می پردازند؛ میدان اطلاق می کند. میدان سینمایی دوره پهلوی، از میادین اصلی هنر و فرهنگ دوره معاصر است. این میدان به واسطه سیاست گذاری های کلان اجتماعی و فرهنگی به دو میدان متمایز، بدل شد. میدان سینمای عامه پسند و میدان سینمای موج نو. در هر میدان کنشگران، به واسطه منش و سرمایه هایشان، استراتژی هایی را در پیش گرفتند؛ کنشگران میدان سینمای عامه پسند بیشتر در پی کسب سرمایه اقتصادی و درآمدزایی بودند و همین امر بر کیفیت و کمیت تولیداتشان تاثیر گذاشت. سینمای موج نو، در واکنش به نزول فرم و محتوای آثار سینمایی عامه پسند، به تولید آثاری با کیفیت های فرمی و محتوایی پرداخت. در این بین تمایز و دوگانگی هایی که حاصل سیاستگذاری های کلان بود و از تحولات اجتماع چون رشد شهرنشینی، دگرگونی طبقاتی، مصرف گرایی، رشد صنعت سرگرمی و... شکل گرفت و در شکل گیری و تمایز دو میدان سینمایی تاثیر داشت و هم در محتوای آثار سینمایی نمود یافت. در این مقاله با روش توصیفی-تحلیلی و توصیفی-تطبیقی به مطالعه تمایز بین دو میدان سینمایی دوره پهلوی دست زده. نحوگردآوری اطلاعات اسنادی است و سرمایه های اجتماعی و فرهنگی از زندگی نامه کنشگران اصلی هر میدان استخراج شده است.

کلمات کلیدی:

میدان سینما عامه پسند، میدان سینمای موج نو، تمایز، منش، سرمایه فرهنگی، سرمایه اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1522207>

